

000438

Repertoriumnummer 2022 <i>1961</i>
Datum van uitspraak 23.02.2022
Rolnummer 20/2828/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie burgerlijke rechtbank

Vonnis

Kamer B.1

Aangeboden op
Niet te registreren

B.1
VON
EV

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie burgerlijke rechtbank, kamer B.1, heeft het hiernavolgend vonnis verleend:

In de zaak 20/2828/A

I. PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van het dossier, met daarin ondermeer :

- het aangevochten vonnis van het Vredegerecht van het vierde kanton Brugge, uitgesproken op 11 juni 2020 (AR nr. 19A3573/4) ;
- het verzoekschrift tot hoger beroep tegen dit vonnis, door [REDACTED] op 3 december 2020 neergelegd op de griffie van deze rechtbank.

De partijen hebben hun middelen en conclusies voorgedragen in de openbare zitting van 2 februari 2022, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

Toepassing werd gemaakt van de artikelen 2, 24 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

II. BIJZONDERSTE GEGEVENS VAN DE ZAAK

1. Het aangevochten vonnis

De Vrederechter oordeelde als volgt :

De vrederechter:

- I. Ontvangt de hoofdvordering, wijst deze gedeeltelijk toe voor 500,00 euro voor het waterlek en 324,99 euro voor de thermostaat;
- II. Wijst het meergevorderde af als ongegrond of zonder voorwerp (ter zake de huurwaarborg);
- III. Gelet op het wederzijdse ongelijk, legt 4/5e van de kosten lastens eisende partij en 1/5e lastens verwerende partij;

Deze proceskosten ten laste van eisende partij bedragen :

- bijdrage in het Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijsbijstand:	€ 32,00
- rechtsplegingsvergoeding:	€ 384,00

Deze proceskosten ten laste van verwerende partij bedragen :

- bijdrage in het Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijsbijstand:	€ 8,00
- rechtsplegingsvergoeding:	€ 96,00

2. De standpunten van de partijen in de beroepsprocedure

 vordert :

Het hoger beroep toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren, en dienvolgens de bestreden vonnis uitgesproken op datum van 11.06.2020 en gewezen op tegenspraak door het **VREDEGERECHT VAN HET 4E KANTON BRUGGE** aldaar gekend onder **A.R.: 19A3573/4** (ingeleid op 21.11.2019), deels teniet te doen en opnieuw recht doende:

[REDACTED] geïntimeerde, aanvullend te veroordelen tot betaling aan verzoekende partij van:

- 4.956,35 EUR, minstens voor 4.000 EUR (gebruiksderving airbnb activiteit), verminderd met 1.000 EUR;
- 3.225,48 EUR (kost schilderen);
- 576 EUR (opkuiskosten);
- 7.500 EUR provisioneel (gezondheidsschade);
- meer de wettelijke intresten sedert neerlegging verzoekschrift;
- alle kosten.

Alvorens verder recht te doen en onder voorbehoud van alle rechten van partijen, een medisch deskundig onderzoek te gelasten door een geneesheer – deskundige aan te stellen met als opdracht:

- De genaamde **[REDACTED]** onderzoeken en letsels en impact op de gezondheid van **[REDACTED]** te beschrijven ingevolge de werken uitgevoerd in opdracht van de verhuurder - in het pand ter bestrijding van de huiszwam, de schimmel en de vochtinfiltraties, en de hiervoor gebruikte producten te weten ACRIFLEX X-pro (stuk 3.4) vochtbestrijding; SARPECO 910 (stuk 3.5. + 3.6) tegen huiszwam / schimmels; SARPGEEL 200 (stuk 3.6) tegen huiszwam / schimmels; en STRYBYT 2000 K (stuk 3.7) vochtbestrijding, de hierdoor aanwezige schimmelsporen, veroorzaakte geluidsoverlast, koude en vochtigheid, terwijl er in het pand geen verwarming en veel stof was;
- Zijn oordeel te geven nopens de aard van het genezingsproces;
- op lange en op korte termijn, de graad en de duur van de tijdelijke volledige en gedeeltelijke invaliditeit/arbeidsongeschiktheid te bepalen, alsmede de weerslag ervan op de beroepsactiviteit en/of op de uitoefening van andere activiteiten zoals niet beperkend sportactiviteiten, ontspanning, ...en levenskwaliteit;
- De datum van consolidatie vast te stellen;
- De graad van blijvende invaliditeit/arbeidsongeschiktheid te bepalen, hierbij rekening houdend zowel met de eventuele vooraf bestaande toestand als met het beroep van het slachtoffer:
- hetzij met reëel inkomstenverlies;
- hetzij met vermindering van de concurrentiele waarde op de arbeidsmarkt zonder onmiddellijk inkomstenverlies;
- hetzij met bijkomende inspanningen voor het slachtoffer tot gevolg maar zonder economische waardevermindering;
- hetzij zonder bijkomende inspanningen voor het slachtoffer tot gevolg.
- Na te gaan of er zich na de consolidatie nog medische of paramedische zorgen kunnen opdringen in verband met de opgelopen letsels en/of rest letsels; desgevallend deze zorgen te beschrijven de termijn te bepalen gedurende de welk een ze zullen nodig zijn; bij prothesen de noodzakelijk vernieuwingen te bepalen;
- Desgevallend te bepalen of een voorbehoud voor de toekomst dient verleend te worden en in voorkomend geval de duur van dit voorbehoud te bepalen;

Te zeggen voor recht dat **[REDACTED]** gehouden is de gerechtsexpert te provisioneren, gezien deze de werken liet uitvoeren in het verhuurde pand zonder te voorzien in alternatieve huisvesting en ondertussen de huur opstreek.

Geïntimeerde te veroordelen tot alle kosten van het geding over de beide aanleggen.

VAN RYCKEGHEM vordert :

" Het vonnis a quo te bevestigen;

Het door appellant in hoger beroep meergevorderde af te wijzen als ongegrond;

Dienvolgens appellant te veroordelen tot de kosten van deze aanleg, aan de zijde van geïntimeerde begroot op de wettelijke rechtsplegingsvergoeding van 1.430,00 EUR (basisbedrag op basis van een vordering in hoger beroep van 16.257,83EUR). "

3. De feitelijke gegevens van de zaak

1. Op 24 augustus 2016 werd tussen **VAN RYCKEGHEM** als verhuurder en **MARTINEZ** als huurder, een "huurcontract wonina-appartement als hoofdverblijfplaats" afgesloten betreffende de woning gelegen aan

In artikel 1 van het huurcontract werd onder meer vermeld :

"Het verhuurde goed zal door de huurder gebruikt worden als privéwoning, met uitsluiting van ieder professioneel gebruik en dat door hem betrokken worden samen met ... "

In artikel 7 werd bepaald :

"Het is de huurder niet toegestaan zijn huurdeel in onderhuur te geven en/of personen vreemd aan deze overeenkomst bij hem te laten inwonen (zelfs niet tijdelijk), zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de eigenaar."

De huur werd aangegaan voor negen jaar, een aanvang nemend op 1 oktober 2016 en eindigend op 31 augustus 2025.

De huurprijs werd bepaald op 1 000,00 euro per maand, maandelijks op voorhand (dit is : tegen de vijfde van elke maand) te betalen, en jaarlijks te indexeren overeenkomstig de gebruikelijke formule.

2. Het huurcontract blijkt niet te zijn geregistreerd.

3. **MARTINEZ** heeft een deel van de woning verhuurd/te huur gesteld via Airbnb.

4. Lopende de huur was er in de woning een waterlek en waren er problemen met opstijgend vocht en huiszwam.

Tussen partijen werd lopende de huur overeengekomen dat **MARTINEZ** één maand huur niet diende te betalen als compensatie voor genotsderving of andere ongemakken.

De meerdere schade die **MARTINEZ** heeft te hebben geleden door deze feiten en/of door de duur en wijze van herstel maken het voorwerp uit van de betwisting tussen partijen.

5. Bij brief van 4 juni 2019 heeft [REDACTED] verwijzend naar het gebrek aan registratie van het huurcontract, de huur opgezegd om te eindigen tegen 30 juni 2019.

In deze opzegbrief werd geen reden opgegeven.

6. Bij brief van zijn raadsman van 26 juni 2019 heeft [REDACTED] verwijzend naar de "completee onaanvaardbare toestand van het pand, de vochtplekken, de schimmelvorming, de uitgevoerde werken, de impact en omvang" aanspraak gemaakt op de volgende provisionele schadevergoeding :

bedrijfsschade	€ 4.956,35
waterlek	€ 1.605,69
gezondheidsschade provisioneel	€ 7.500,00
herschilderen	€ 3.225,48
kuizen	€ 576,00
min genoten tsk 1 maand	€ -1.000,00
	€ 16.863,52

Bij antwoordbrief van de raadsman van [REDACTED] VAN RYCKEGHEM van daags nadien werd de inhoud van de aanmaning volledig betwist.

7. Bij brief van 29 juni 2019 heeft [REDACTED] de sleutels toegezonden aan [REDACTED] VAN RYCKEGHEM.

Bij brief van zijn raadsman van 10 juli 2019 heeft [REDACTED] VAN RYCKEGHEM de regelmatigheid van de opzeg betwist en meegedeeld dat de terugzending van de sleutels niet werd aanvaard.

8. Verdere briefwisseling leidde niet tot een minnelijke oplossing.

9. Door [REDACTED] MARTINEZ en mevrouw [REDACTED] TEE SIEW werd op 29 oktober 2019 een verzoekschrift neergelegd, teneinde [REDACTED] VAN RYCKEGHEM te horen veroordelen tot het betalen aan [REDACTED] MARTINEZ van 16 863,52 euro ten provisionele titel uit hoofde van bedrijfsschade, waterlek, gezondheidsschade, herschilderen en kuizen en aan tweede eiseres 1,00 euro ten provisionele titel uit hoofde van gezondheidsschade, en een medisch-deskundig onderzoek te gelasten omtrent "de letsels en impact [...] te beschrijven ingevolge de werken uitgevoerd in opdracht van de verhuurder".

10. Bij vonnis van 11 juni 2020 oordeelde de Vrederechter zoals hoger uiteengezet.

11. De klacht met burgerlijke partijstelling die [REDACTED] MARTINEZ bij de procedure voor de Vrederechter aankondigde en op grond waarvan werd gevraagd de zaak voor verdere afhandeling naar de bijzondere rol te verzenden, werd uiteindelijk nooit neergelegd.

12. Op niet nader gekende datum heeft [REDACTED] VAN RYCKEGHEM de woning verkocht.

III. BEOORDELING

1. Het hoger beroep

1. Het aangevochten vonnis werd uitgesproken op 11 juni 2020 en werd niet betekend.

Het hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 3 december 2021 is dan ook tijdig conform artikel 1051 Ger.W.

2. De exceptie van onontvankelijkheid

- 2.1. VAN RYCKEGHEM vraagt het hoger beroep af te wijzen als onontvankelijk.

VAN RYCKEGHEM roept daartoe in dat sprake is van een onsplitsbaar geschil en de aanvankelijk mede-eisende partij TEL niet in de beroepsprocedure is betrokken.

VAN RYCKEGHEM zet meer concreet uiteen dat het geschil inzake de gezondheidsschade en de veroordeling tot betaling van de gerechtskosten aanleiding kan geven tot verschillende beslissingen ten aanzien van MARTINEZ, respectievelijk partij TEL, en dit niet kan.

- 2.2. Een geschil is enkel onsplitsbaar wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn (artikel 31 Ger.W. en Cass. 7 oktober 2010, AR nr. C.09.0622.F).

Het enkele feit dat de beslissingen onderling tegenstrijdig zouden kunnen zijn, impliceert anders dan VAN RYCKEGHEM meent, niet dat het geschil onsplitsbaar is (vgl. LAENENS J., SCHEERS D., THIRIAR P., RUTTEN S. en VANLERBERGHE B., Handboek gerechtelijk recht, Antwerpen, Intersentia, 2016, p. 733 en de in voetnoot 4700 weergegeven rechtsleer).

- 2.3. Er zijn geen middelen van onontvankelijkheid die door de rechtbank ambtshalve moeten worden opgeworpen.

Het hoger beroep werd op regelmatige wijze ingesteld en MARTINEZ heeft belang en hoedanigheid om dit rechtsmiddel aan te wenden.

- 2.4. De exceptie van onontvankelijkheid wordt afgewezen als ongegrond.

2. De grond van de zaak

2.0. Voorafgaandelijk

1. De rechtbank gaat hierna enkel in op de middelen die afdoende en relevant zijn om tot haar beslissing te komen.

Indien de rechtbank bepaalde middelen en argumenten niet verder of meer in detail ontmoet is dit omdat zij naar haar oordeel niet (langer) relevant zijn in die zin dat ze niet van aard zijn de rechtbank tot een andersluidende beslissing te (kunnen) leiden.

2. Er is geen betwisting over het belang en de hoedanigheid van **VAN RYCKEGHEM** na de verkoop van de woning.

3. **MARTINEZ** draagt als eisende partij de bewijslast.

Het komt dus aan **MARTINEZ** toe aan te tonen dat (1) **VAN RYCKEGHEM** een fout heeft begaan, (2) hij als gevolg van deze fout schade heeft geleden en (3) de omvang van deze schade aan te tonen.

2.1. De aangeklaagde staat van het pand

1. De staat van het pand bij aanvang van de huur wordt, bij gebrek aan een plaatsbeschrijving bij intrede dan wel enig ander afdoende bewijskracht stuk, niet bewezen.

De staat van het pand bij het einde van huur wordt niet bewezen, bij gebreke aan een plaatsbeschrijving bij uittrede, dan wel enig ander afdoende bewijskracht stuk.

Van geen van de foto's die **MARTINEZ** voorlegt als zijn stukken 5.13 en 5.14 staat vast wanneer deze werden genomen. Dat op twee foto's een krant wordt getoond, doet daaraan niets af aangezien de datum daarvan niet eens leesbaar is en bovendien uit niets blijkt dat alle andere foto's op diezelfde dag werden genomen.

2. Noch lopende de huur, noch na het beëindigen ervan heeft **MARTINEZ** stappen ondernomen om te komen tot een tegensprekelijke vaststelling van de staat van de woning en/of de wijze van herstelling.

Ook de bij herhaling aangekondigde klacht met burgerlijke partijstelling werd niet neergelegd.

Op heden kan betreffende de woning geen enkele nuttige vaststelling meer gebeuren aangezien uit de stukken van **MARTINEZ** blijkt dat de huidige eigenaars deze 'volledig vernieuwd' hebben (stuk 9 D11 **MARTINEZ**).

3. **MARTINEZ** bewijst in hoofde van **VAN RYCKEGHEM** geen enkele strafrechtelijke inbreuk.

4. De rechtbank vindt in de stukken van **MARTINEZ** geen bewijs van de door hem voorgehouden 'van meet af aangeklaagde gebreken', dan wel 'onmiddellijk en reëmatig geuite klachten' waaraan door **VAN RYCKEGHEM** 'niet met bekwame spoed werd verholpen'.

Behoudens de e-mails gestuurd aan de vooravond van de opzeg waarin over het pand werd geklaagd (zie stuk 7.3 : e-mail van 7 april 2019 en stuk 0.5 : mail van 6 mei 2019, daags nadien beantwoord en betwist door **VAN RYCKEGHEM**), hetzij meer dan een jaar na de door **MARTINEZ** ingeroepen langdurige herstelwerken, treft de rechtbank immers slechts sporadische berichten tussen partijen aan, waarin

bovendien niet werd geklaagd, laat staan aangeklaagd, maar eerder werd meegedeeld, dan wel overlegd.

5. [REDACTED] verwijst naar de problematiek van de huiszwam.

5.1. Anders dan [REDACTED] Z meent (zie onder meer p. 16, laatste alinea van zijn syntheseconclusie), komt het niet aan [REDACTED] M toe om aan te tonen dat de huiszwam afkomstig was van het aanpalend pand/derden, maar wel aan hemzelf toe om ten genoegen van recht te bewijzen dat sprake was van een gebrek of feit waarvoor [REDACTED] ten aanzien van hem aansprakelijk is.

5.2. Uit niets blijkt dat de huiszwam aanwezig was op het ogenblik van het afsluiten van het huurcontract.

5.3. De bewering van [REDACTED] dat [REDACTED] in zijn conclusie heeft beaamd dat de huiszwam zijn oorsprong vond in zijn pand ("*In de aanpalende woning werd tevens huiszwam vastgesteld*") (p. 16, laatste alinea van zijn syntheseconclusie), kan niet worden bijgetreden.

Het correct én volledig citaat van wat [REDACTED] heeft geschreven is immers als volgt :

3. Lopende het huurcontract werden appellant en conculant spijtig genoeg geconfronteerd met een waterlek en opstijgend vocht. *In de aanpalende woning* van de buurman werd tevens huiszwam vastgesteld (conculant werd hierover door de buurman ingelicht), waardoor *ter voorkoming* van enige infectie conculant in zijn woning preventieve beschermingsmaatregelen heeft genomen (stuk 9 bundel conculant).

Dat, zoals [REDACTED] Z beweert, [REDACTED] met '*tevens*' heeft bedoeld 'het zoals ook in het verhuurde pand', is volstrekt in strijd met wat er letterlijk staat.

5.4. [REDACTED] trekt uit zijn stuk 8/1 allerhande (juridische) conclusies die noch door dit stuk, noch door enig ander stuk gestaafd worden.

5.5. In de mate de huiszwam is 'overgeslaan' van het aanpalend huis, is sprake van een feitelijke stoornis door derden, waarvoor [REDACTED] niet aansprakelijk is.

[REDACTED] diende zijn vordering in dat geval te richten tot de eigenaars van de aanpalende woning.

6. [REDACTED] Z bewijst de ingeroepen (wan-)daad, stilzitten, schuldige nalatigheid en jarenlang gebrekkig onderhoud van [REDACTED] niet.

7. Waar de staat van het pand bij de aanvang van de huur niet bewezen wordt en dus ook niet aangetoond wordt dat, zoals [REDACTED] beweert, de woning niet voldeed aan artikel 2 van de Woninghuurwet of de gewestelijke woningkwaliteitsvereisten, laat staan dat wordt bewezen dat in hoofde van [REDACTED] sprake is van kwade trouw waarvoor hij zich middels artikel 11 van het

huurcontract heeft willen exoneren, is er geen enkele grond voorhanden om artikel 11 van het huurcontract 'buiten toepassing te verklaren'.

2.2. De gevorderde materiële schadevergoeding

1. [REDACTED] vordert de volgende bedragen :

- * 4 956,35 EUR, minstens voor 4 000 EUR (gebruiksderving airbnb activiteit), verminderd met 1 000 EUR;
- * 3 225,48 EUR (kost schilderen);
- * 576 EUR (opkuiskosten);

[REDACTED] betwist deze vordering.

2. [REDACTED] kan in toepassing van artikel 11 van de huurovereenkomst geen aanspraak maken op enige vergoeding voor de door of in opdracht van [REDACTED] uitgevoerde herstellingswerken.

Het hoger beroep is ongegrond.

3. Louter volledigheidshalve.

Zelfs indien er enige grondslag zou zijn voor het toekennen van een schadevergoeding, bewijst [REDACTED] geen oorzakelijke schade die de reeds toegekende 1 000,00 euro te boven gaat.

4. Het hoger beroep wordt afgewezen als ongegrond.

2.3. De ingeroepen lichamelijke schade

1. [REDACTED] bewijst de ingeroepen schade op geen enkele wijze, noch maakt hij die zelfs maar aannemelijk.

De rechtbank verwijst naar de volgende feiten en vaststellingen :

- er ligt één verklaring van ongeschiktheid voor van (ongeveer) de periode waarin de 'curatieve huiszwambehandeling' (zie stuk 9 [REDACTED]) plaatsvond, waaruit een 'ziekte' blijkt van 3 dagen (12 tot en met 14 maart 2018).
Uit de stukken blijkt niet (eens) dat de voormelde behandeling toen al was begonnen (cfr. de door [REDACTED] zelf opgemaakte tabel, waarin voor de periode van 1 tot en met 13 maart geen enkel werk wordt vermeld).
- de eerstvolgende consultatie van de huisarts dateert van meer dan één jaar (!) later, met name 21 maart 2019 (stuk 3.15);
- het attest dat [REDACTED] voorlegt onder zijn stuk 8/8 dateert van 26 september 2020 en neemt

alle door hem meegedeelde, niet in het minst bewezen feiten aan voor absolute waarheid om daaruit verregaande medische conclusies te trekken.

Dit stuk is een louter welwillendheidsattest op vraag van [REDACTED] dat niet de minste bewijswaarde heeft.

- uit de berichten die [REDACTED] met de aanvankelijke mede-eiseres [REDACTED] heeft uitgewisseld vanaf 9 maart 2018 tot halverwege mei 2018 blijkt enkel dat [REDACTED] zich in maart, april en mei telkens een paar dagen niet goed voelde. Niets meer of minder.

2. Op heden, vier jaar na de werken, terwijl bovendien de concrete omstandigheden onmogelijk nog kunnen worden achterhaald, kan geen nuttig deskundigenonderzoek meer plaatsvinden.

3. Het hoger beroep wordt afgewezen als ongegrond.

3. De kosten

3.1. De kosten van de procedure voor de Vrederechter

3.1.1. Het rolrecht

1. Tegen de beslissing van de Vrederechter waarbij [REDACTED] werd veroordeeld tot betaling van het rolrecht als fiscale schuld kan/kon geen hoger beroep ingesteld worden (zie artikel 269², §1, eerste lid van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten).

Deze beslissing kan op zich dan ook niet worden hervormd.

Deze rechtbank kan wel de *gevolgen* van deze veroordeling teniet doen of wijzigen middels een uitwijzing van de gerechtskosten (zie ook verder), wat evident enkel aan de orde is wanneer de beslissing van de Vrederechter over de grond van de zaak in hoger beroep wordt gewijzigd.

2. [REDACTED] vraagt dit rolrecht niet (geheel of gedeeltelijk) terug ten titel van gerechtskost.

3.1.2. De overige gerechtskosten

Aangezien [REDACTED] over de grond van de zaak de grotendeels in het ongelijk gestelde partij is/blijft, wordt de uitwijzing van de overige gerechtskosten bevestigd.

3.2. De kosten van de beroepsprocedure

3.2.1. Het rolrecht

1. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 14 oktober 2018 tot wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten teneinde de griffierechten te hervormen (B.S. 20 december 2018) blijkt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen:

- (a) het rolrecht als fiscale schuld (en de daaraan gekoppelde verplichting tot kwijting door de belastingplichtige(n) van dit bedrag aan de fiscus), en
- (b) het rolrecht als onderdeel van de gerechtskosten.

Het rolrecht als fiscale schuld wordt beheerst door de fiscale regels (waaronder artikel 269² van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten), terwijl het rolrecht als deel van de gerechtskosten wordt beheerst door de regelen vervat in de artikelen 1017-1024 Ger.W.

2. Het rolrecht als fiscale schuld dient ten laste te worden gelegd overeenkomstig artikel 269², §1, tweede lid W. Reg., dat bepaalt :

" Het recht is volledig verschuldigd door de partij die de zaak op de rol heeft doen stellen, behalve indien:

1° de verweerder in het ongelijk wordt gesteld, in welk geval het recht volledig verschuldigd is door de verweerder;

2° de partijen onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld, in welk geval het recht ten dele door de eiser en ten dele door de verweerder verschuldigd is, volgens de beslissing van de rechter. "

Uit het in de parlementaire voorbereiding becijferde voorbeeld blijkt dat de beoordeling van het al dan niet 'in het ongelijk gesteld zijn' geen betrekking heeft op het (al dan niet succesvol zijn van het) rechtsmiddel, maar wel op de grond van de zaak (zie : Amendement, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2569/10, 4-8; Aanvullend verslag, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2569/11, 4).

Als het hoger beroep tegen een vonnis dat de vordering voor exact de helft heeft ingewilligd, integraal wordt afgewezen, dient het rolrecht voor de beroepsprocedure als fiscale schuld bijgevolg bij helften ten laste van partijen te worden gelegd.

3. Het rolrecht als gerechtskost dient in de regel uitgewezen te worden rekening houdend met het (al dan niet succesvol zijn van het) aangewende rechtsmiddel (vgl. Cass. 6 januari 2015, AR nr. P130619N).

4. [REDACTED] en [REDACTED] zijn over de grond van de zaak wederzijds in het gelijk en ongelijk gesteld, zodat het rolrecht deels ten laste van [REDACTED] en deels ten laste [REDACTED] moet worden gelegd (zie artikel 269², §1, tweede lid, 2° W. Reg.).

Gelet op de mate van dit gelijk en ongelijk wordt [REDACTED] veroordeeld tot één vijfde (hetzij 33,00 euro) en [REDACTED] tot vier vijfden (hetzij 132,00 euro) van het rolrecht (als fiscale schuld) (zie artikel 269², §1, tweede lid W. Reg.).

Het rolrecht moet worden betaald aan de Federale Overheidsdienst Financiën.

De Federale Overheidsdienst Financiën zal aan diegene die het rolrecht moet betalen "onverwijld" een verzoek tot betaling verzenden. Er is van rechtswege een administratieve boete verschuldigd in geval de betaling niet tijdig wordt gedaan (zie artikel 4 van het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies van hoven en rechtbanken (B.S. 31 januari 2019)).

3.2.2. De overige gerechtskosten

Gelet op de afwijzing van het principaal hoger beroep, worden de overige kosten van de beroepsprocedure ten laste van **MARTIN** gelegd.

Deze kosten worden in hoofde van **VAN RYCKEGHEM** begroot zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RECHTBANK ALS VOLGT

In graad van hoger beroep en op tegenspraak.

Verklaart het principaal hoger beroep ingesteld door **MARTIN** onvankelijk, maar wijst het af als ongegrond.

Veroordeelt **MARTIN** om ten titel van rolrecht voor de beroepsprocedure aan de Federale Overheidsdienst Financiën de som van 132,00 euro te betalen.

Veroordeelt **VAN RYCKEGHEM** om ten titel van rolrecht voor de beroepsprocedure aan de Federale Overheidsdienst Financiën de som van 33,00 euro te betalen.

Veroordeelt **MARTIN** tot de overige kosten van de beroepsprocedure, in zijn hoofde niet te begroten nu ze hem ten laste blijven en aan de zijde van **VAN RYCKEGHEM** begroot op 1 430,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen door de kamer B.1 van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, samengesteld uit:
Filip De Loof, alleenrechtsprekend rechter
Barbara Willems, griffier

B. WILLEMS

F. DE LOOF

en uitgesproken in de openbare zitting van drieëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig.